

דף יא.

עין משפט א.ב.ג.

או"ח סימן תצז פעיף יד

ה. יד. זימן בתוך הקן ומצא לפני הקן אסורים, ואם אין סביבותיהם קן אחר בתוך נ' אמה הרי אלו מותרים, והוא במדדין, אבל במפריחין ק אסורים.

ה. טו. גם במדדין אפי' יש קן אחר בתוך נ' אמה מותרים אם הקן הוא בקרן זוית שאינו יכול לראותו מקן זה, דכל שמדדה ואינו רואה הקן שלו לא מדדה יותר מכך.

הגה: וע"כ בכה"ג בהזמין בתוך הקן ומצא חוץ לקן מותרים.

עין משפט ד.

חו"מ סימן רם פעיף ה

עיין לעיל דף י: עין משפט ב

עין משפט ה.

או"ח סימן תצז פעיף יד

עיין לעיל עין משפט א.ב.ג.

עין משפט ו.

או"ח סימן תצט פעיף ה

ה. ה. דף עבה מאוד שהוא כלי ומלאכתו לאיסור ר מותר לטלטלו ביו"ט לקצב עליו הבשר, ולאחר שקצב עליו אסור לטלטלו מחמה לצל.

הגה: אבל לצורך גופו או מקומו מותר ש.

ק. אפי' מפריחין קצת, דאם מפריחין הרבה אין בהם זימון. כה"ח אות פ"ז.

ר. אפי' כלי שמלאכתו מחמת חיסרון כיס שאסור לטלטלו משום מוקצה מותר לטלטלו משום שמחת יו"ט אם צריך לקצב עליו, מ"א ס"ק י"א. ולכתחילה יש להחמיר די"א דלדעת הרמב"ם אסור.

ש. ולר"י אפי' לצורך גופו או מקומו אסור ולזה הסכים הרא"ש. ט"ז ס"ק ו'.

עין משפט ז.

או"ח סימן תצט פעיף ג

ג. בהמה שנשחטה ביו"ט מותר להרים עורה וליתנה במקום דריסת הרגלים ^ה אפי' שאין עליו בשר כלל, ומותר למלוח עליו מליחה קלה כדרך שמולחים לצלי ^א, ומותר גם להערים למלוח כאן קצת וכאן קצת עד שיתמלא כולו, אבל אם נשחטה מערב יו"ט אסור ^ב.

הגה: מותר לטלטל נוצות של עוף ביו"ט כדי להצניען ^ג כמו בעור.

עין משפט זז.

או"ח סימן תצט פעיף ה

עיין לעיל עין משפט ו

עין משפט ט.

או"ח סימן תצח פעיף ב

ב. מותר להוליך ביו"ט הסכין והבהמה לשוחט ^ד, ואפי' על כתפו ואפי' היה יכול לשוחטה מאתמול ^ה.

ת. והוא אחד מג' דברים שהתירו סופן משום תחילתן כמ"ש בביצה י"א ע"ב, דאם לא נתיר להם סופן ימנעו מלשחוט ותבטל שמחת יו"ט.

אבל לשוחטו ע"ג יתידות אסור. מ"א ס"ק ג', ודלא כהב"ח. ומחמה לצל אם יודע שלא יפסד אסור לטלטלו אבל אם יפסד מותר. מ"א שם. ואע"ג דע"י דריסת הרגליים מתעבד קצת, מ"מ כיון דלא מוכחא מילתא מותר. כה"ח אות י"א.

א. וְאֵעִיג דְּדַמֵּי קִצַּת לְעִיבוֹד. טור. ולא שצריך מדינא מליחה לצלי אלא שנהגו למולחו כדי ליתן טעם. כה"ח אות י"ד.

ב. אסור אפי' לתת אותו במקום דריסת הרגלים, דלא התירו גם לזה רק משום תחילתו אבל כאן שנשחט מערב יו"ט אין טעם זה.

ג. אבל סתם טילטול אסור דלא חזו למידי. מ"א ס"ק ו'.

ד. מברייתא ביצה י"א וכב"ה, ואפי' דרך ר"ה, ב"י בשם הר"ן, וכמ"ש בס"י תק"ד סעיף ב'.

ולא חוששין שמא ימלך ולא ישחוט ונמצא טרח ביו"ט שלא לצורך. מ"ב אות ט'.

וגם יכול להוליך הסכין לבד, ולא אומרים שהבהמה תלך ברגליה אצל הסכין.

ה. וְהוּצָאָה בְּאֹכֶל נֶפֶשׁ כְּתִיקוֹן אוכל נפש עצמו ולא כמכשירין, ולא מחלקים בין אפשר לעשותו מאתמול או לא רק במכשירין ולא באוכל נפש עצמו. ב"י בשם הר"ן.

עין משפט י.

אור"ח סימן תקד פעיף ב

ב. ג. מותר להוליך התבלין אצל המדוכה או המדוכה אצלם אפי' דרך ר"ה^ו, אע"פ שהיה אפשר להוליכם מערב יו"ט.

עין משפט כ.ל.

אור"ח סימן תצט פעיף ג

עיין לעיל עין משפט ז

עין משפט מ.ג.

אור"ח סימן תצט פעיף ד

ה. ד. אין מולחין החלבים^ז ולא מהפכין בהם אפי' לשטחן ע"ג יתידות^ח אע"פ שהבהמה נשחטה ביו"ט^ט. וה"ה שאסור למלוח בשר עליהם באויר^י.

ועוד בענין הוצאה אמרינן מתוך שהותרה לצורך הותרה שלא לצורך ובלבד שיהיה צורך קצת כמו בסי' תקי"ח. כה"ח אות כ"ד.

ו. דהוצאה לצורך היא.

ז. הגם שאין עיבוד באוכלין מ"מ החלבים דלאו אוכלין גמורים הם שייך בהם מעבד, כ"כ הר"ן בפ"ק דביצה. מ"א ס"ק ז'.

וגם אין מהפכין בהם שיתקשו ע"י הרוח דג"כ זה תהליך של מעבד. ב"ח.

ח. דע"ז ששוטחן יכול לבא למולחן דהוי אב מלאכה משום מעבד.

ט. אבל לטלטלן מותר דלאו מוקצה הם דחזי להדלקה ועוד שלא יאבדו. ט"ז ס"ק ה', אבל המ"א בס"ק ט' כתב דאסור לטלטלן, משום דהוי נולד, ורק להצניען מותר. כה"ח אות ל"א.

מ"מ בנשחטה בערב יו"ט מותר לטלטלן לכו"ע משום דחזי להדלקה ולא הוי נולד. מ"ב אות ט"ו, והיינו בלא הקצה אותם לסחורה וגם בזה נכון שלא לטלטלם אלא לצורך גדול. כה"ח אות ל"ב.

י. דעל גבי החלבים ממש אסור למלוח הבשר, שהבשר יבלע מן החלבים, והטעם דאסור למלוח הבשר באויר על החלבים דדי לחלבים במליחה מועטת והוי כמעבדם. טור.

דף יא:

עין משפט א.

א"ח סימן תק סעיף ה

ה. ה. מותר למלוח כמה חתיכות בשר בבת אחת ^ב אע"פ שאינו צריך אלא אחת.

הגה: וי"א דאין זה מותר להערים אלא קודם אכילת סעודת שחרית ^ל.

הגה: מותר למלוח הבשר ביו"ט ^מ, אע"פ שהיה אפשר למולחו בערב יו"ט.

הגה: נוהגים לנקר הבשר ביו"ט ^נ אע"פ שנשחט מערב יו"ט, וטוב לשנות קצת.

עין משפט ב.ד.

א"ח סימן תקיט סעיף א

א. א. פתחים של החנויות שיש להם ציר באמצע ולא מן הצד מותר לפותחן ולהחזירן ביו"ט ^ס להוציא משם תבלין לצורך שמחת יו"ט,

ב. דחד טירחא היא, וגם אין עיבוד באוכלין, מרש"י בביצה י"א ע"ב והרא"ש שם.

ל. ולענין הלכה פסקו האחרונים כדברי הרמ"א. כה"ח אות מ"ח.

מ. והטעם דבשר השוהה במלח מפיג טעמו. ט"ז ס"ק ג' מתה"ד.

טבח שיש לו ביו"ט בשר ואם לא ישרנו במים יעברו עליו ג' ימים מעת לעת משעת השחיטה ולא יהיה מותר כי אם בצליה, מותר לשרותו ביו"ט שני ויאכל ממנו כזית בשר, ואם אפשר יעשה ע"י גוי. כה"ח אות נ"ח.

נ. ממדכי פ"ק דביצה ממימרא דרב אדא בר אהבה בדף י"א.

ס. ממשנה ביצה י"א, ואירי בחנויות שאינם מחוברים לקרקע ואף דקיי"ל יש בנין וסתירה בכלים מדרבנן כמבואר בסי' שי"ג סעיף ד' ובסי' ש"ח סעיף ט', מ"מ ביו"ט התירו משום שמחת יו"ט. ואף שחזרתם אינה צורך יו"ט התירו משום תחילתן. ט"ז ס"ק א'. ומ"ב אות א'-ב'.

וא"כ ההיתר רק בחנויות שאינם קבועות לקרקע משום שמחת יו"ט להוציא משם תבלין וכדומה אבל אם החנויות בבתים אפי' אינם קבועים בקרקע אסורה סגירתן, וכ"כ המ"ב בשער הציון אות ב'.

ו. וכל זה כשמסלק הדלת לגמרי, אבל אם אינו מסלקו לגמרי מותר לפותחו ולסוגרו גם במחובר לקרקע וגם בציר מן הצד. כה"ח אות ד'.

אבל אם יש להם ציר מן הצד אסור משום שמא יתקע.

עין משפט ה.

או"ח סימן שכח סעיף כה

כה. כז. תחבושת ^ע שנפלה מעל גבי המכה אם נפלה לקרקע לא יחזירנה ^פ ואם ע"ג כלי ^ז יחזירנה.
וע"י עכו"ם מותר להניחה אפי' מתחילה ^ק ולומר לו לעשות תחבושת על המכה או חבורה.

עין משפט ז.

או"ח סימן תקיט סעיף א

עיין לעיל עין משפט ב.ד.

ואם הציר באמצע התירו משום דאינו נראה כבונה. ט"ז ס"ק ב'. ואם תקע אפי' בציר באמצע הוי מלאכה דאורייתא וחייב משום מכה בפטיש אפי' באינו מחובר לקרקע. מ"ב אות ג'.

ע. עם משחה, ואסור להחזירה גזירה שמא ימרח אבל משום שחיקת סממנים אין לגזור כיון שנתנה מאתמול על המכה, ב"י, ט"ז ס"ק י"ח, מ"א ס"ק כ"ו.

ו. ומה שאסור החזרת תחבושת רק בחולה שאין בו סכנה אבל ביש בו סכנה מותר להחזירה בכל אופן ואף לעשותה לכתחילה בשבת, ב"י.

פ. ה"ה אם הוציאה במזיד אסור להחזירה, מ"א ס"ק כ"ז, וע"י גוי מותר להחזירה אפי' הסירה במזיד.

צ. בנפלה ע"ג כלי חשבינן לה כהחלקה, כה"ח אות קנ"ד.

ק. ו. היינו בחלה כל גופו מזה, או שיש סכנת אבר שהרי מירוח התחבושת מלאכה דאורייתא ואסור משום ממחק, כמ"ש בסי' ש"ז סעיף ה', מ"א ס"ק כ"ט.